

A & Ω.

Læta dies, salve, salvete fauentia fata!
Res memoranda diu carmine digna fatis.
Credat posteritas, operetur fama superstes,
Hæc mea constantem verba merere fidem!
Ex improviso tempestas nascitur ingens,
Saxonix bellum, fulminis instar, adest.
Causam nescimus, quid tradens unus & alter
Attulit, id dubium credimus esse magis.
Sufficiat nobis, tantum nos dicere posse;
Sic erat in fatis, talia dura pati.
Sæviera rabidus iam iam Mars quinque per annos,
Undique profuso sanguine terra madet.
Elisam gentem primum petiisse quietam,
Et post hanc *Boiùm* diripuisse solum;

A 2

Rurico-